

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 030963 19 U
Sarajevo, 16.06.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašanina, kao predsjednik vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Krajina Group“ d.o.o. Banja Luka, ulica Novakovići bb, koga zastupa Sanel Nezirić advokat iz Sarajeva, ulica La Benevolencija broj 2, protiv rješenja broj: JN2-01-07.1-373-8/18 od 13.09.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.06.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog broj i datum naveden u uvodu, uvažena je žalba tužitelja izjavljena na ćutnju uprave u vezi rješenja broj: JN2-01-07-1-151-10/18 kojim je uvažena žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 02-250-22/17 od 02.03.2018. godine (LOT 269) ugovornog organa JZU Univerzitetski klinički centar Tuzla u postupku nabavke roba „medicinski potrošni materijal i kontrastnih sredstava-etanol 96%“. Uvažen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00 KM i izvršit će se na osnovu posebnog rješenja ovog organa. Uvažen je zahtjev tužitelja za naknadu advokatskih troškova u iznosu od 240,00KM plus 17% PDV-a ukupno 280,80KM i iste je ugovorni organ dužan nadoknaditi u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja.

Protiv osporenog rješenja u stavu 3 (tri) tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene materijalnog propisa odnosno pogrešne primjene tarifnog broja 18. stav 2. i člana 33. advokatske Tarife Federacije BiH. Tužbom ukazuje da je pogrešno pozivanje tužene na stavove suda BiH jer ne obrazlaže ni koji je to stav. Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak i procjenjiv je kako je to propisano i u odredbi člana 106., 107. i 108. Zakona o javnim nabavkama BiH. Dakle,

u konkretnom slučaju postupak javne nabavke jeste procjenjiv (8.870.258,60 KM) te je odluka o dodijeljenim troškovima trebala biti donesena u skladu sa članom 18. stav 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata. S tim u vezi, postavlja se pitanje kako je tužena donijela odluku o naknadi za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00 KM u skladu sa članom 108. i 107. Zakona o javnim nabavkama BiH ako se radi o neprocjenjivom predmetu. U konačnici, tužitelj ističe da je sve navedeno namjera da se on kazni što potražuje troškove koji mu pripadaju. Stoga predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje kao i zaključak i predmet vrati na ponovni postupak a tuženog obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.006,20 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja pobijanog rješenja u odnosu na stav 3 (tri) pobijanog rješenja koje tužitelj osporava, proizilazi da je uvažena žalba tužitelja izjavljena na čutnju uprave u vezi rješenja tuženog broj: JN2-01-07-1-151-10/18. Posljedično, uvažen je zahtjev tužitelja za naknadu advokatskih troškova u iznosu od 240,00KM plus 17% PDV-a ukupno 280,80KM i iste je ugovorni organ obavezan nadoknaditi u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja. Tuženi je ocijenio da je ugovorni organ dužan nadoknaditi primijenjujući član 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Federacije BiH („Službeni glasnik FBiH“ broj: 22/04 i 24/04) a sve u skladu sa zauzetim stavom u presudi suda BiH broj: S 1 3 U 23495 16 U od 16.03.2018.godine.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Odredbama člana 120. Zakona javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10) propisano je da je za rješavanje zahtjeva za naknadu troškova u postupku javne nabavke iz člana 119. stava (1) ovog zakona nadležan je Ured za razmatranje žalbi BiH. U skladu s citiranom odredbom člana 119. ovog zakona, ako ugovorni organ povrijedi odredbe ovog zakona ili podzakonskih akata, privredni subjekat ima pravo od ugovornog organa zahtijevati naknadu troškova za pripremu ponude i troškova učešća u postupku javne nabavke.

S tim u vezi ovo vijeće nalazi da je pravilna odluka tužene u odnosu na dio rješenja koji se pobija ovom tužbom, da se u upravnom postupku, odnosno u postupcima javne nabavke radi o neprocjenjivim predmetima bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke. Pravilno se tuženi u pobijanom rješenju i poziva na presudu ovog suda broj: S 1 3 U 023495 18 Uvp od 27.09.2018.godine, obzirom da je u toj presudi zauzet stav u pogledu iznosa dodijeljenih troškova u upravnom postupku. U navedenoj presudi, apelaciono upravno vijeće je potvrdilo presudu koju je prvobitno donijelo upravno vijeće, dana 13.06.2018.godine i takav stav se primijenjuje od donošenja navedene presude. U navedenoj odluci je obrazložen način obračunavanja troškova u skladu sa Advokatskom tarfiom RS i FBiH. Kako se

u konkretnom slučaju radi o punomoćniku koji iz Federacije BiH, to je tuženi kao osnovicu za obračun primijenio odredbu člana 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FBiH“ broj: 22/04 i 24/04). S tim u vezi ovo vijeće cijeni neosnovanim prigovor tužitelja da je tuženi pogrešno primijenio tarifni broj Advokatske tarife FBiH prilikom obračunavanja troškova i da je trebao cijiniti da je predmetna nabavka vrijednosti u iznosu od 8.870.258,60KM bez PDV-a. Nije osnovan ni prigovor da je u skladu sa odredbama člana 107. i 108. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) jasno propisano da je postupak javne nabavke procjenjiv i da je tuženi to potvrdio kada je obračunao iznos naknada za pokretanje žalbenog postupka (2.500,00KM). Ovo iz razloga, jer se navedene zakonske odredbe, koje tužitelj navodi u tužbi odnose i primjenjuju na naknadu za pokretanje žalbenog postupka i ne mogu se primijeniti na troškove upravnog postupka.

Posljedično, nije osnovan ni prigovor iz tužbe da pobijano rješenje ne sadrži valjane razloge odnosno obrazloženje. Vijeće cijeni da pobijano rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 233 a u vezi sa članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) odnosno razloge na osnovu kojih je donesena odluka, kratko obrazloženje, utvrđene činjenice i pravni propis.

U skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Branimir Orašanin

